

Uradni list

Evropske unije

C 393

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 55

19. december 2012

<u>Številka objave</u>	<u>Vsebina</u>	<u>Stran</u>
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE		
Svet		
2012/C 393/01	Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o pismenosti	1
2012/C 393/02	Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o izobraževanju in usposabljanju v okviru strategije Evropa 2020 – Prispevek izobraževanja in usposabljanja k oživitvi in rasti gospodarstva ter delovnim mestom	5
2012/C 393/03	Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o upravljanju na področju kulture	8
2012/C 393/04	Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o evropski strategiji za boljši internet za otroke	11
2012/C 393/05	Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se 27. novembra 2012 sestali v okviru Sveta, o participaciji in socialni vključenosti mladih s poudarkom na tistih s priseljenjskim ozadjem	15
2012/C 393/06	Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta dne 27. novembra 2012, o krepitevi na dokazih temelječe osnove za oblikovanje športne politike	20
2012/C 393/07	Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se 27. novembra 2012 sestali v okviru Sveta, o spodbujanju zdravju koristnih telesnih dejavnosti	22

SL

 Cena:
3 EUR

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SVET

Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o pismenosti

(2012/C 393/01)

SVET EVROPSKE UNIJE –

s pisanimi, tiskanimi, elektronskimi besedili in podobami, ter zajemajoč osnovno, funkcionalno in večstransko pismenost ⁽⁴⁾.

OB UPOŠTEVANJU:

1. sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ⁽¹⁾, v katerih je določen cilj, da je treba delež posameznikov s slabimi rezultati pri osnovnih znanjih (bralni pismenosti, matematiki in znanosti) do leta 2020 zmanjšati na 15 %;
2. Resolucije Sveta z dne 20. decembra 2011 o prenovljenem evropskem programu za izobraževanje odraslih ⁽²⁾, katere namen je izboljšanje jezikovne in matematične pismenosti odraslih in zagotavljanje izobraževanja nizko kvalificiranih Evropejcev.

POZITIVNO OCENJUJOČ:

Poročilo Strokovne skupine EU na visoki ravni za pismenost ⁽⁵⁾, v katerem so navedeni glavni dokazi o stanju pismenosti v EU in poziv k ukrepom za izboljšanje ravni pismenosti po vsej Uniji.

GLEDE NA:

konferenco predsedstva „Pismenost za vse“, ki je bila v Nikoziji 5. in 6. septembra 2012 in na kateri so bile prvič predstavljene ugotovitve iz poročila skupine na visoki ravni,

IN ZLASTI GLEDE NA:

sklepe Sveta z dne 19. novembra 2012 o zvišanju ravni osnovnih znanj v okviru evropskega sodelovanja za šole 21. stoletja ⁽³⁾, v katerih je potrdil zaveze držav članic v okviru njihovih prizadevanj za reformo oblikovanja učnega načrta in spodbujanje opismenjevanja v celotnem učnem načrtu, na vseh stopnjah izobraževanja, spodbujanje bralne motivacije, zlasti med fanti, preučitev vpliva novih tehnologij na branje otrok, da se izkoristijo možnosti teh tehnologij za nove oblike učenja; zagotavljanje večje podpore osebam, ki imajo težave z branjem, in učencem iz migrantskih družin, izboljšanje izobraževanja učiteljev v zvezi z osvajanjem bralne pismenosti in krepitevijo šolskega etosa.

ter neformalno ministrsko srečanje v Nikoziji 4. in 5. oktobra 2012, na kateri so ministri za izobraževanje EU razpravljali o vprašanih pismenosti.

OB UGOTAVLJANJU, DA:

1. je pismenost ključna življenjska veščina, ki posameznim državljanom zagotavlja, da razvijejo sposobnosti razmišljanja, ustnega izražanja, kritičnega mišljenja in empatije, prispeva k njihovem osebnemu razvoju, samozavesti, jim daje občutek identitete in zagotavlja možnost polne udeležbe v digitalni in na znanju temelječi družbi in gospodarstvu;

OB OPREDELITVI:

pismenosti kot bralnih in pisnih kompetenc za razumevanje, uporabo in kritično presojo različnih oblik informacij, vključno

⁽¹⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.

⁽²⁾ UL C 372, 20.12.2011, str. 1.

⁽³⁾ UL C 323, 30.11.2010, str. 11.

⁽⁴⁾ *Osnovna pismenost*: Zadostno poznavanje črk, besed in besedil, da lahko posameznik bere in piše na stopnji, ki mu daje samozavest in motivacijo za nadaljnji razvoj.

Funkcionalna pismenost: Zmožnost branja in pisanja na ravni, ki posamezniku omogoča razvoj in delovanje v družbi, doma, v šoli in na delu.

Večstranska pismenost: Zmožnost uporabe bralnih in pisnih spretnosti za oblikovanje, razumevanje, razlago in kritično oceno informacij. Večstranska pismenost je osnova za digitalno udeležbo in premišljene odločitve glede denarja, zdravja itd.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/education/literacy/what-eu/high-level-group/documents/literacy-final-report_en.pdf

2. nizka stopnja pismenosti ovira gospodarsko rast in zmanjšuje njeno trajnostno naravnost. Če bi države članice dosegle cilj EU o znižanju stopnje slabe bralne pismenosti petnajstletnikov pod 15 %, bi to predstavljalo bistvene gospodarske koristi;
 3. v večini evropskih držav stopnja pismenosti ostaja na isti ravni in da ima kar 1,1 milijona petnajstletnikov (torej 20 %) neustrezno stopnjo pismenosti ⁽¹⁾;
 4. je pismenost uvod v nadaljnje učenje. Reševanje problema nizke stopnje pismenosti je učinkovit način za odpravo razlogov za zgodnjo opustitev izobraževanja, brezposelnost in omejeno udeležbo nizko kvalificiranih oseb v vseživljenjskem učenju;
 5. vse večja digitalizacija zahteva vse višje standarde pismenosti, vključno s sposobnostjo kritične ocene besedila, soočanjem z različnimi vrstami besedila, dekodiranjem podob ter primerjavo in povezovanjem posameznih delov informacij. Pomen pisnih kompetenc so poleg tega izpostavila tudi družabna omrežja;
 6. kar zadeva učne rezultate, v vseh evropskih državah obstaja znaten prepad med socialno in ekonomsko privilegiranimi in prikrajšanimi učenci. V številnih državah EU učenci iz najnižjega kvartila na lestvici družbenega statusa za dve ali celo tri leta zaostajajo za učenci iz najvišjega kvartila, v nekaterih državah pa prikrajšane učence do 15. leta uvrstijo med funkcionalno nepismene;
 7. se je pri merjenju bralne pismenosti petnajstletnikov izkazalo, da obstaja znaten in vse večji prepad med uspehom fantov in deklet, pri čemer je razlika med njimi približno eno leto, glavni vzrok za to pa je motivacija;
 8. je na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja podpora prizadevanjem za izboljšanje osnovnih znanj in razumevanje pomembnosti pismenosti za delovne veščine včasih pomanjkljiva –
- socialnimi partnerji, tistimi, ki zagotavljajo neformalno učenje, kulturnimi ustanovami, pa tudi socialnimi in zdravstvenimi službami ter službami za zaposlovanje na lokalni ravni;
2. je za razvoj bolj pismenega okolja za spodbujanje branja in večjo pismenost treba zagotavljati vse več bralnega gradiva v šolah, knjižnicah in medijskih središčih, pa tudi na neobičajnih lokacijah, ter doma, pa tudi več podpore v družini že v zgodnjih letih. Starše je treba bolje seznaniti s tem vprašanjem in ključno vlogo, ki jo lahko imajo v prizadevanjih za izboljšanje pismenosti svojih otrok ter pri motiviranju in navduševanju za branje, tako v zgodnjem otroštvu kot v času otrokovega šolanja;
 3. je treba nujno zagotoviti, da bodo ukrepi za izboljšanje pismenosti otrok in odraslih, zlasti tistih iz socialno in ekonomsko prikrajšanega okolja, sprejeti v državah članicah ali na ravni EU, učinkovitejši. Obstajajo dokazi, da so družinski programi opismenjevanja stroškovno učinkoviti in izredno uspešni;
 4. je sodelovanje v visoko kakovostnem izobraževanju in varstvu v zgodnjem otroštvu, ki prek igre zagotavlja jezikovni razvoj in stimulacijo, ki ju zagotavlja usposobljeno osebje, bistvenega pomena za zmanjšanje socialno-ekonomskih razlik in omogočanje, da dobijo otroci trdno podlago za nadaljnje življenje;
 5. bi morali osebje za izobraževanje in varstvo v zgodnjem otroštvu ter osnovnošolski učitelji imeti potrebne kompetence za pravočasno odkrivanje in obravnavanje težav z jezikom in učenjem;
 6. je treba pedagoške kompetence osnovnošolskih učiteljev za učenje branja in pisanja, na primer s pedagoško uporabo informacijsko-komunikacijske tehnologije, po potrebi okrepiti. Poleg tega bosta pomoč srednješolskim učiteljem pri učenju pismenosti pri vseh predmetih in po potrebi spodbujanje strokovnega svetovanja za vse učitelje utrdila in omogočila nadaljnji napredek;

SOGLAŠA, DA:

1. pismenost ni le vprašanje izobraževanja, ampak tudi osebno, ekonomsko, kulturno in socialno vprašanje. Zato – in da bi bili čim bolj zavezani ciljem – je treba k sodelovanju v morebitnih pobudah za izboljšanje stopnje pismenosti pritegniti vrsto različnih družbenih akterjev, vključno s podjetji, mediji, nevladnimi organizacijami,

⁽¹⁾ Za namene tega besedila nezadostna stopnja pismenosti pomeni bralne spretnosti na stopnji 1 ali nižje glede na merila PISA, kar je enako sposobnosti uporabe najosnovnejših bralnih spretnosti, kot je dekodiranje besed in pisanje enostavnih besednih zvez. Učenci na tej stopnji nimajo sposobnosti primerjave, kontrastiranja, uvrščanja, vključevanja ali presoje informacij, soočanja z dolgimi, kompleksnimi, zahtevnimi ali neznanimi besedili, sklepanja, postavljanja hipotez ali kritičnega pristopa do besedila.

7. izobraževalni sistemi še niso v celoti izkoristili vpliva novih tehnologij na pismenost. Pregled učnega gradiva in metod glede na vse večjo digitalizacijo ter podpora učiteljem pri uporabi novih pedagoških pristopov lahko povečata motivacijo učencev;
8. bi bilo treba spodbujati preverjanje znanja jezika in pismenosti za novo prispelle migrante, tako otroke kot odrasle, v jeziku ali jezikih države, kjer prebivajo, ter jim zagotoviti podporo, ki bi bila bolj prilagojena takim skupinam. Zagotavlja se lahko tudi podpora v njihovem lastnem jeziku, kjer se to šteje za ustrezno in so za to na voljo sredstva;

9. bi morali z jasno določenimi standardi glede na starost in orodji za ocenjevanje ter učinkovitim zagotavljanjem kakovosti podpreti enotnejši izobraževalni program za področje pismenosti, med drugim z vključevanjem pismenosti v šolski načrt in pripravo izobraževalnega načrta za odrasle;
 10. bi morale biti spremljanje ravni usposobljenosti odraslega prebivalstva ter angažiranje podjetij, medijev, nevladnih organizacij, socialnih partnerjev, kulturnih ustanov, pa tudi socialnih in zdravstvenih služb ter služb za zaposlovanje na lokalni ravni, temelj strategij, katerih namen je ozaveščati o problemih pismenosti v celotni družbi;
 11. so za bolj raznoliko in kakovostnejše opismenjevanje odraslih potrebni posebej prilagojeno pedagoško usposabljanje učiteljev za opismenjevanje odraslih, učni načrt, ki je tesno povezan z znanjem, prilagojenim delu, in ki ga spremlja ustrezno gradivo, ustrežna dolžina in zahtevnost tečajev, ter podpora IKT in metode ocenjevanja.
6. redno pregledujejo učno gradivo in metode glede na vse večjo digitalizacijo, da bi tako podprli motivacijo učencev in bolje izkoristili neformalne učne vire. Spodbujajo naj razvoj programske opreme za šole, da bi učiteljem pomagali pri novih pristopih za izboljšanje pismenosti;
 7. spodbujajo pripravo jasnih smernic o kompetencah, ki jih potrebujejo učitelji za učenje branja in pisanja tako v šolah kot tudi pri izobraževanju odraslih, pri čemer spodbujajo individualizirane učne pristope glede na posebne potrebe;
 8. ozaveščajo in izobražujejo učitelje o teoretičnih osnovah opismenjevanja, da bi ti lahko zaznali in reševali težave, ki jih imajo učenci z branjem in pisanjem, ter spodbujajo razpoložljivost strokovnega svetovanja in po potrebi podporo specializiranih učiteljev.

V SKLADU S TEM POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

1. s spremljanjem in zbiranjem podatkov zagotovijo učinkovito bazo podatkov, pri čemer kar najbolj izkoristijo obstoječe vire, kot sta raziskavi PISA in PIAAC;
2. kot del širših strategij za usposabljanje razvijejo pristope k boljšemu opismenjenju, ki bi združevali posamezne prispevke vseh ustreznih akterjev ter organizacij in organov, izobraževalnih in neizobraževalnih, in po potrebi okrepijo sodelovanje lokalnih, regionalnih in nacionalnih organov, socialnih partnerjev ter predstavnikov učiteljev in staršev ter odraslih učencev pri pobudah za opismenjevanje;
3. spodbujajo sprejetje široko zasnovanih ukrepov za ozaveščanje, da bi javnost nenehno opozarjali na vprašanje pismenosti in odpravili tabu slabe pismenosti v vseh starostnih skupinah. Zlasti bi bilo treba ozaveščati delodajalce o motivacijskih in ekonomskih prednostih boljše pismenosti med njihovimi zaposlenimi ter jih spodbujati, da sprejmejo ustrezne ukrepe;
4. spodbujajo pripravo in izvajanje družinskih programov opismenjevanja, s posebnim poudarkom na socialno in ekonomsko prikrajšanih družinah, da bi staršem in drugim družinskim članom pomagali izboljšati njihovo pismenost in pismenost njihovih otrok;
5. spodbujajo vsesplošen in enakopraven dostop do visoko kakovostnega izobraževanja in varstva v zgodnjem otroštvu kot bistvenega prispevka k zmanjšanju socialno-ekonomskih razlik;

DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO POZIVA, NAJ:

1. v naslednjem skupnem poročilu Sveta in Komisije o izvajanju strateškega okvira za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) leta 2015 poročajo o svojih ukrepih za izboljšanje stopnje pismenosti v vseh starostnih skupinah in, kadar je to mogoče, o učinkih teh ukrepov;
2. izkoristijo vse ustrezne ukrepe iz sedanjega programa vseživljenjskega učenja ter prihodnjega programa EU za izobraževanje in usposabljanje, pa tudi sredstva iz Evropskega socialnega sklada, za podporo in razširjanje inovativnih pristopov k izboljšanju stopnje pismenosti po vsej EU, ter okrepijo bazo podatkov za prihodnje oblikovanje politik. Ne glede na izid pogajanj o naslednjem večletnem finančnem okviru naj v sklopu prihodnjega programa EU za izobraževanje in usposabljanje podprejo več strateških in medsektorskih ukrepov za opismenjevanje, da bi se spodbudile inovacije in povečala učinkovitost političnih ukrepov;
3. po potrebi zagotovijo, da bodo vprašanja pismenosti ustrezno zajeta v okviru strategije Evropa 2020.

KOMISIJO POZIVA, NAJ:

1. podpre evropsko sodelovanje pri vprašanjih pismenosti, zlasti z oblikovanjem evropske mreže organizacij, ki delujejo na tem področju v državah članicah, da bi spodbudili mednarodno sodelovanje in podprli pripravo nacionalnih politik za opismenjevanje, ter skupaj z zainteresiranimi državami članicami organizira teden „Evropa rada bere“, namenjen ozaveščanju javnosti o vprašanjih pismenosti po vsej EU;

2. v letu 2013 pripravi poročilo o sodelovanju pri politiki o osnovnih znanjih, v katerem izpostavlja učinkovite ukrepe za zmanjšanje deleža oseb, ki imajo težave s pismenostjo, matematiko in znanstvenimi vedami na vseh področjih vseživljenjskega izobraževanja, pri čemer naj poudari znanja, spretnosti in kompetence pri branju in pisanju;
3. zagotovi, da bodo pobude Komisije za uporabo IKT v izobraževanju in na področju mladine celovito obravnavale izzive in priložnosti, ki jih na področju pismenosti prinašajo digitalizacija in nove tehnologije;
4. omogoči ugotavljanje, analizo in izmenjavo dobrih praks glede političnih pobud za večji uspeh na področju pismenosti z vsemi razpoložljivimi sredstvi, vključno z instrumenti v okviru odprte metode koordinacije in novo stranjo o pismenosti na spletišču Europa;
5. v reviji *Education and Training Monitor* objavi primerjalne podatke in analize o napredku pri uresničevanju cilja „ET 2020“ glede osnovnih znanj in spretnosti ter okrepi bazo podatkov za politične ukrepe v zvezi z opismenjevanjem;
6. uporabi novi okvir sodelovanja z OECD ⁽¹⁾ na področju izobraževanja in tako zagotovi spremljanje in zbiranje podatkov na nacionalni ravni.

⁽¹⁾ Vsem državam članicam bi bilo treba zagotoviti pravico do sodelovanja pri delu te organizacije.

Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o izobraževanju in usposabljanju v okviru strategije Evropa 2020 – Prispevek izobraževanja in usposabljanja k oživitvi in rasti gospodarstva ter delovnim mestom

(2012/C 393/02)

SVET EVROPSKE UNIJE –

izobraževanje in usposabljanje, katerih pomen je bil izpostavljen v evropskem semestru 2012;

GLEDE NA:

člena 165 in 166 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

3. javno razpravo o med evropskim semestrom 2012 zastavljenih vprašanih izobraževanja in usposabljanja, ki je potekala na evropskem forumu za izobraževanje, usposabljanje in mlade 18. in 19. oktobra 2012;

strategijo Evropa 2020 in zlasti letni pregled rasti za leto 2012 ter priporočila za posamezne države članice za leto 2012;

4. prizadevanja v okviru pregleda izobraževanja in usposabljanja, da bi se izboljšali empirični dokazi in analitične sposobnosti;

sklepe Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ⁽¹⁾ za obdobje do leta 2020, katerega glavni cilj je podpora nadaljnjemu razvoju sistemov izobraževanja in usposabljanja v državah članicah, ki naj bi zagotovili osebni, socialni in poklicni razvoj vseh državljanov ter trajnostno gospodarsko blaginjo in zaposljivost ob spodbujanju demokratičnih vrednot, socialne kohezije, aktivnega državljanstva in medkulturnega dialoga;

5. skupni tematski pregled med Odborom za izobraževanje in Odborom za zaposlovanje, ki je bil organiziran 18. aprila 2012 –

sklepe Sveta z dne 14. februarja 2011 o vlogi izobraževanja in usposabljanja pri izvajanju strategije „Evropa 2020“ ⁽²⁾;

POZDRAVLJA:

ključno vlogo izobraževanja in usposabljanja v strategiji Evropa 2020, hkrati pa izpostavlja, da so države članice pristojne za razvoj in izvajanje reform na področju izobraževanja in usposabljanja;

OB UPOŠTEVANJU:

februarskega Skupnega poročila Sveta in Komisije iz februarja 2012 o izvajanju strateškega okvira za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju ⁽³⁾, ki določa korake za izboljšanje upravljanja „ET 2020“ in uporabo „ET 2020“ v podporo ciljem strategije Evropa 2020 za rast in delovna mesta;

UGOTAVLJA, DA:

TER GLEDE NA:

1. razpravo o izobraževanju in strategiji Evropa 2020 na neformalnem srečanju ministrov za izobraževanje 4. in 5. oktobra 2012 v Nikoziji;

1. priporočila za posamezne države članice, ki jih je Svet izdal 10. julija 2012, na področju izobraževanja in usposabljanja izrecno izpostavljajo spodbujanje dostopa do kakovostnega predšolskega in šolskega izobraževanja, zmanjšanje števila tistih, ki prezgodaj opustijo šolanje, olajšanje prehoda mladih iz izobraževanja in usposabljanja na trg dela, izboljšanje rezultatov izobraževanja in primernosti kvalifikacij glede na potrebe na trgu dela, okrepitev poklicnega izobraževanja in usposabljanja s poudarkom na usposabljanju z delom in vaještvo, posodobitev visokošolskega izobraževanja s poudarkom na zmanjšanju osipa v šolah in izboljšanje dostopa prikrajšanih skupin do izobraževanja;

2. pilotni medsebojni pregled odzivov politike na področju izobraževanja in usposabljanja, ki je bil organiziran 17. septembra 2012 in katerega osrednja tema sta bili dve ključni področji, tj. visokošolsko izobraževanje ter poklicno

2. je bil med letoma 2010 in 2011 dosežen spodbuden, čeprav neenakomeren napredek pri doseganju glavnega cilja EU, tj. pridobitev terciarne ali enakovredne izobrazbe in zmanjševanje zgodnjega opuščanja šolanja, in da so potrebna nadaljnja prizadevanja, če želimo ta cilj doseči do leta 2020; s tem bomo zagotovili dovolj časa za izvedbo reform na področju izobraževanja in usposabljanja;

⁽¹⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.

⁽²⁾ UL C 70, 4.3.2011, str. 1.

⁽³⁾ UL C 70, 8.3.2012, str. 9.

SOGLAŠA, DA:

1. je učinkovito in zadostno vlaganje v področja, ki spodbujajo rast, kot sta izobraževanje in usposabljanje, celo v obdobjih pičlih finančnih sredstev ključni element gospodarskega razvoja in konkurenčnosti, ki sta nujna za ustvarjanje novih delovnih mest;
2. je učinkovito vlaganje v izobraževanje in usposabljanje lahko še bolj pomembno v času gospodarskih težav in visoke brezposelnosti mladih. Po koncu krize bo večje število mladih, ki so zaključili visokošolsko izobraževanje ali poklicno izobraževanje in usposabljanje ter tako pridobili visoko kakovostno izobrazbo, lahko občutno izboljšalo obete za rast ter prispevalo k inovacijam in preprečevanju prihodnjih kriz;
3. je kompetence ter znanja in spretnosti mladih in odraslih na številnih področjih treba nenehno in temeljito prilagajati spreminjajočim se potrebam gospodarstva in trga dela. Zato bi bilo treba zaposljivost spodbujati tako v sistemih izobraževanja in usposabljanja kot tudi na delovnem mestu; to je skupna odgovornost javnega in zasebnega sektorja v okviru vseživljenjskega učenja;
4. je za doseg ciljev strategije Evropa 2020 Evropejce nujno treba spodbuditi, da postanejo motivirani, samostojni učenci, ki bodo lahko dolgoročno prispevali k trajnostni gospodarski rasti in socialni koheziji;
5. bi morali sistemi izobraževanja in usposabljanja zagotoviti lažji prehod iz izobraževanja v zaposlitev in pravo razmerje med teorijo in prakso ter po potrebi okrepiti vezi med izobraževanjem in usposabljanjem ter trgom dela. Učenje bi moralo biti bolj prilagojeno novim razmeram in bi po potrebi moralo vključevati elemente praktičnega usposabljanja, kar lahko izboljša zaposljivost študentov in drugih učencev;
6. mora imeti sektor izobraževanja in usposabljanja vidnejšo vlogo, tudi na ministrski ravni, pri oblikovanju skupnih pristopov in ciljev na področju izobraževanja in usposabljanja ter izvajanju tistih vidikov evropskega semestra strategije Evropa 2020, ki so povezani z izobraževanjem in usposabljanjem; ta vloga naj se okrepi:

(a) z razpravami v Svetu o vprašanjih, povezanih z evropskim semestrom;

(b) s spodbujanjem sodelovanja med Odborom za izobraževanje in Odborom za zaposlovanje in drugimi ustreznimi odbori;

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

1. v skladu z nacionalnimi in regionalnimi prednostnimi nalogami in potrebami razvijejo in izvedejo reforme za odziv na izzive na področju izobraževanja in usposabljanja, izpostavljene v priporočilih za posamezne države;
2. učinkovito vlagajo v izobraževanje in usposabljanje kot del širše strategije za oživitev gospodarstva, rast in delovna mesta, vključno v okviru programov EU in evropskih strukturnih skladov;
3. si v sodelovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi prizadevajo za večje zaposlovanje, boljši poklicni razvoj in splošni status učiteljev, vodstvenih delavcev šol in vodij usposabljanja za učitelje, da se tako izboljša kakovost poučevanja in učnega okolja ter naredi te poklice bolj privlačne;
4. v programe izobraževanja in usposabljanja, zlasti v področje poklicnega izobraževanja in usposabljanja, vključijo več elementov, povezanih z delom, vključno s pripravništvom in vajeništvom; določijo strukture sodelovanja med ustanovami za poklicno izobraževanje in usposabljanje, podjetji, socialnimi partnerji ter lokalnimi in regionalnimi oblastmi ter naredijo sektor poklicnega izobraževanja in usposabljanja bolj privlačen, vključno z razpršitvijo možnosti znotraj tega sektorja in boljšim svetovanjem med nižjim srednješolskim izobraževanjem;
5. v okviru sistema nacionalnih kvalifikacij spodbujajo prožne povezave med poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem ter visokošolskim izobraževanjem;
6. v visokošolsko izobraževanje ter poklicno izobraževanje in usposabljanje privabijo več študentov, na primer z ukrepi, namenjenimi privabljanju nezadostno zastopanih skupin, in sicer z uvedbo prilagodljivih metod učenja in razvojem strokovno ali poklicno usmerjenega visokošolskega izobraževanja, če to še ni uvedeno, ki dopolnjuje univerzitetno izobraževanje;

7. študentom zagotavljajo boljšo podporo in svetovanje, da bodo lahko v predvidenem časovnem okviru pridobili visokošolsko izobrazbo;
8. prednostne naloge na področju izobraževanja in usposabljanja, opredeljene v strategiji Evropa 2020 in okviru „ET 2020“, vežejo na izdatke iz evropskih strukturnih skladov v sedanjem in prihodnjem večletnem finančnem okviru;

POZIVA KOMISIJO, NAJ:

1. oceni nedavni pilotni medsebojni pregled in na podlagi te ocene predstavi predloge za razpravo o morebitnih nadaljnjih priložnostih za vzajemno učenje in medsebojne preglede, povezane s cilji strategije Evropa 2020;
2. Svetu predstavi osnutek delovnega programa „ET 2020“, da se zagotovi izvajanje prednostnih področij za drugo delovno obdobje „ET 2020“ (2012–2014) in po potrebi priporočil za

posamezne države. Delovni program naj za vsako prednostno področje opredeli načrtovano ukrepanje, časovni raspored in sodelovanje delovnih skupin za odprto metodo usklajevanja;

POZIVA DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ:

1. brez poseganja v pogajanja o večletnem finančnem okviru zagotovijo, da se potrebe po reformah, izpostavljene v priporočilih za posamezne države, upoštevajo pri izbiri prednostnega vlaganja in ukrepov, načrtovanih v prihodnjem skupnem strateškem okviru evropskih strukturnih skladov;
2. bolje usklajujejo delo mreže Eurydice in drugih ustreznih mrež, kot je na primer ReferNet Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja, da bi se lahko izvedla analiza sistemov držav članic na področju izobraževanja in usposabljanja ter reform, ki se v državah članicah izvajajo v okviru procesa Evropa 2020.

Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o upravljanju na področju kulture

(2012/C 393/03)

SVET EVROPSKE UNIJE –

OB PRIZNAVANJU:

1. dejstva, da je kultura, katere sestavna dela sta ustvarjalnost in inovativnost, vrednota sama po sebi. Ima pomembno javno vrednost in prispeva k doseganju pametne, trajnostne in vključujoče rasti, predvidene v strategiji Evropa 2020 in njenih vodilnih pobudah ⁽¹⁾;
2. ciljev Evropske unije na področju kulture, določenih v členu 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
3. horizontalnega značaja kulturne politike, zaradi česar je potrebno povezano sodelovanje sektorjev in različnih ravni upravljanja;
4. potrebe, da se v številnih izzivih, s katerimi se soočata kulturni in ustvarjalni sektor, tudi hitro spreminjajoče se okolje, ki je posledica prehoda na digitalizacijo in globalizacije, najdejo nove priložnosti za rast in delovna mesta, za kar so potrebni ukrepi na različnih ravneh upravljanja;
5. izredne dinamike v mejnem področju med kulturnim in ustvarjalnim sektorjem ter znatnih koristi, ki izhajajo iz povezav in partnerstev, vzpostavljenih med sektorji; zato je treba sprejeti celovit pristop k upravljanju na področju kulture;
6. dejstva, da bi bilo treba „upravljanje na področju kulture“ razumeti kot način izvajanja kulturnih politik, pa tudi kot sredstvo za boljšo umestitev kulture v javnopolitični program, in sicer z usklajevanjem kulturnih politik z drugimi sektorskimi politikami;
7. pomena odprte metode koordinacije, ki se uporablja pri izvajanju delovnega načrta Sveta za področje kulture ⁽²⁾ in je eno od sredstev za upravljanje na področju kulture na evropski ravni –

⁽¹⁾ V skladu s sklepi Sveta z dne 19. maja 2011 o prispevku kulture k izvajanju strategije Evropa 2020 (UL C 175, 15.6.2011, str. 1).

⁽²⁾ Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o delovnem načrtu za področje kulture 2011–2014 (UL C 325, 2.12.2010, str. 1).

PRIPOROČA, DA SE RAZVIJE NASLEDNJI DVOTIRNI PRISTOP K VPRAŠANJU UPRAVLJANJA NA PODROČJU KULTURE:

I. SPODBUJANJE OBLIKOVANJA POLITIK NA PODLAGI IZSLEDKOV

SVET EVROPSKE UNIJE –

MENI, da sta spodbujanje oblikovanja politik, ki temelji na izsledkih, ter krepitev povezav med kulturo, gospodarstvom, izobraževanjem, raziskovanjem in inovacijami izredno pomembna za države članice, zlasti v času upada gospodarske rasti, ko morajo biti kulturne politike še uspešnejše, učinkovitejše in vzdržnejše;

POZDRAVLJA rezultate strokovnega dela v zvezi s statistiko na področju kulture, tudi v sklopu projekta ESSnet-Culture ⁽³⁾, ki ga skupaj izvajajo Eurostat in skupina petih držav članic in vzpostavlja okvir za znatne izboljšave pri pripravi statističnih podatkov o prispevku kulture, ki jih je mogoče doseči z relativno majhno in stroškovno učinkovito prilagoditvijo nacionalnih statističnih sistemov;

POZIVA DRŽAVE ČLANICE:

- naj na nacionalni, regionalni in lokalni ravni podpirajo pristop k oblikovanju politik na področju kulture, ki temelji na izsledkih, ter pri tem po možnosti uporabljajo mehanizme vrednotenja in ocenjevanja učinkov, ki upoštevajo ne le kvantitativne, temveč tudi kvalitativne kazalce,
- naj spodbujajo *vidike, povezane s kulturno politiko*, tudi na drugih področjih politik,
- naj spodbujajo *sodelovanje in mrežno povezovanje* med kulturnimi in izobraževalnimi ustanovami, raziskovalnimi središči ter podjetji v kulturnem in ustvarjalnem sektorju, da bi omogočile zbiranje in obdelavo izsledkov raziskav ter njihovo razširjanje med oblikovalci politik,
- naj čim bolj izkoristijo *obstoječe strukture* in poskušajo zagotoviti, da vladni resorji in ustrezni organi javne uprave, če je potrebno in primerno, upoštevajo rezultate raziskav pri zasnovi svojih raziskav in oblikovanju sektorskih politik;

⁽³⁾ Končno poročilo projekta ESSnet-Culture:
http://ec.europa.eu/culture/news/20121026-ess-net_en.htm

POZIVA DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ V OKVIRU SVOJIH PRISTOJNOSTI:

- spodbujajo *izmenjavo izkušenj*, razširjanje najboljših praks na področju kulturne politike ter sinergije med državami članicami, kar zadeva *akademske raziskave*, povezane s kulturo in upravljanjem na področju kulture,
- določijo *kontaktne točke*, odgovorne za združevanje in usklajevanje prihodnjih študij in raziskav v okviru ministrstev, pristojnih za kulturo, ali drugih javnih organov, pristojnih za kulturne politike, in Komisije, ter *spodbujajo njihovo mrežno povezovanje na evropski ravni*,
- čim prej začnejo uporabljati *skupni statistični okvir in metodologijo*, ki ju je za zbiranje zanesljivih, primerljivih in ažurnih informacij o socialno-ekonomskem vplivu kulture in ustvarjalnega sektorja razvila mreža ESS-net Culture, in naj se na podlagi priporočil, ki jih izda ta mreža, še naprej pripravljajo na izpolnjevanje prihodnjih prednostnih nalog ⁽¹⁾,
- spodbujajo, da Eurostat *še naprej razvija primerljive statistike o kulturi*, skupaj z nacionalnimi statističnimi ustanovami ⁽²⁾ in ministrstvi, pristojnimi za kulturo, ali drugimi javnimi organi, pristojnimi za statistične podatke o kulturi,
- spodbujajo *izmenjavo izkušenj* in ob sodelovanju Eurostata začnejo razvijati „*satelitske račune*“ ⁽³⁾ za kulturo, ki bodo pripomogli k oceni prispevka kulture h gospodarstvu, pri čemer naj posebno pozornost namenijo zaposlovanju v sektorju kulture;

II. SPODBUJANJE SINERGIJ IN OBLIKOVANJE INTEGRIRANIH STRATEGIJ ZA BOLJ CELOSTEN PRISTOP H KULTURI

SVET EVROPSKE UNIJE –

meni, da morajo vse ravni upravljanja – zlasti lokalni in regionalni organi, ki imajo tukaj posebno vlogo – združiti moči, da bi v celoti izkoristili gospodarski in družbeni potencial kulturnega in ustvarjalnega sektorja; pri tem SE SEZNANJA s sporo-

⁽¹⁾ Kot so določene v sklepih Sveta z dne 19. maja 2011.

⁽²⁾ Brez poseganja v pogajanja o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem statističnem programu za obdobje 2013–2017 (COM(2011) 928 final – dok. 5089/12) in pogajanja o večletnem finančnem okviru 2014–2020.

⁽³⁾ Satelitski računi zagotavljajo okvir, povezan z osrednjimi računi, ki omogoča, da se pozornost v okviru nacionalnih računov usmeri na določena področja ali vidike gospodarskega in družbenega življenja. (<http://stats.oecd.org/glossary/detail.asp?ID=2385>).

čilom Komisije o spodbujanju kulturnih in ustvarjalnih sektorjev za rast in delovna mesta v EU ⁽⁴⁾, ki je bilo sprejeto 26. septembra 2012 in v katerem je določena celovita strategija v ta namen;

SE ZAVEDA, da je treba kulturo vključiti tudi v druga področja javne politike ter postopkov odločanja na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni;

POUDARJA, da je treba povečati udeležbo ustreznih dejavnikov civilne družbe ter tako zagotoviti bolj odprto, participativno, učinkovito in usklajeno upravljanje na področju kulture;

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

- izboljšajo *sodelovanje med sektorji in ministrstvi* o kulturnih zadevah ter razvijejo *večplastne integrirane strategije*, ki vključujejo vse ravni upravljanja,
- spodbujajo lokalne in regionalne organe, naj v okviru lokalnih in regionalnih razvojnih politik vključijo kulturni in ustvarjalni sektor v svoje *strategije za pametno specializacijo* ⁽⁵⁾; v ta namen naj vzpostavijo učinkovito partnerstvo med civilno družbo, poslovnim sektorjem in javnimi organi,
- spodbujajo skupna podjetja med javnimi in zasebnimi interesnimi skupinami, naj zagotovijo *trajnostne naložbe* v kulturni in ustvarjalni sektor, ter se pri tem zavzemajo za boljše kombinacijo naložb v infrastrukturo in človeške vire,
- spodbujajo *participativen pristop k oblikovanju kulturne politike* ter v ta namen okrepijo partnerstva med javnimi kulturnimi ustanovami in civilno družbo ter z ustreznimi dialogi in posvetovanji krepijo sodelovanje civilne družbe;

POZIVA KOMISIJO, NAJ:

- tudi v prihodnje podpira *sodelovanje in izmenjavo najboljših praks* med strokovnjaki iz držav članic, tudi z uporabo odprte metode koordinacije, in spodbuja strukturirani dialog z zadevnimi interesnimi skupinami,

⁽⁴⁾ 14256/12 (COM(2012) 537 final).

⁽⁵⁾ Strategije pametne specializacije so orodje, s pomočjo katerega regije ali mesta določajo lastna sredstva in na podlagi svojih specifičnih profilov razvijajo strategije za ekonomsko in socialno vključevanje. So del predhodnega pogoja, vključenega v predlagani regulativni okvir za kohezijsko politiko za obdobje 2014–2020. (Sporočilo Komisije o prispevku regionalne politike k pametni rasti v okviru strategije Evropa 2020, COM(2010) 553 final – dok. 14679/10.)

— še naprej razvija *medsektorsko sodelovanje v okviru Komisije*, da bi v celoti izkoristili potencial kulturnega in ustvarjalnega sektorja za spodbujanje pametne rasti, socialne kohezije in medkulturnega dialoga v Evropi ter obstoječe postopke za oceno učinka, da bi se kultura vključila v vse ustrezne politike in ukrepe EU;

POZIVA KOMISIJO, DRŽAVE ČLANICE IN PRIHODNJA PREDSEDSTVA, NAJ V OKVIRU SVOJIH PRISTOJNOSTI:

— če je mogoče, v celoti izkoristijo obstoječe in prihodnje programe financiranja na ravni EU, tudi na področju raziskav in inovacij ⁽¹⁾,

— skupaj opravijo vmesni in končni pregled *delovnega načrta Sveta za področje kulture 2011–2014* in pripravijo metodologijo za spremljanje njegovega izvajanja,

— *redno in dovolj zgodaj izmenjavajo informacije* o politikah in ukrepih EU, ki imajo neposreden ali posreden učinek na kulturna vprašanja in politike, tako da bo zagotovljeno učinkovito usklajevanje na evropski in nacionalni ravni; v ta namen poziva KOMISIJO, da Odboru za kulturne zadeve poroča o svojih ustreznih pobudah, vključno s tistimi v svojih letnih delovnih programih, PRIHODNJA PREDSEDSTVA pa naj poročajo o dejavnostih, ki so jih opravila druga pripravljalna telesa Sveta,

— do konca leta 2013 *določijo kontaktne točke*, odgovorne za združevanje in usklajevanje prihodnjih študij in raziskav,

— *sodelujejo*, da bi zagotovile ustrezno ukrepanje na podlagi teh sklepov;

SOGLAŠA, DA:

— se v letu 2015 *oceni napredek* pri izvajanju teh sklepov ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ti sklepi ne posegajo v pogajanja o večletnem finančnem okviru 2014–2020.

⁽²⁾ Ocena napredka lahko vključuje naslednje: delovni napredek glede primerljivih statističnih podatkov o kulturi, mrežno povezovanje kontaktnih točk, ki se določijo do leta 2013, ter delovanje izmenjave informacij o politikah in ukrepih EU, ki imajo vpliv na kulturo. Ta seznam ni izčrpen.

Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2012 o evropski strategiji za boljši internet za otroke

(2012/C 393/04)

SVET EVROPSKE UNIJE –

Z ZANIMANJEM POZDRAVLJA:

„Evropsko strategijo za boljši internet za otroke“⁽¹⁾, ki jo je 2. maja 2012 sprejela Komisija, ter ODOBRAVA njeno usmerjenost v štiri stebre dejavnosti: 1. spodbujanje kakovostne spletne vsebine za otroke; 2. izboljševanje ozaveščenosti in povečanje sposobnosti; 3. ustvarjanje varnega okolja za otroke na spletu, in 4. boj proti gradivu, ki prikazuje spolno zlorabo otrok na spletu.

OPOZARJA NA:

— Agendo EU za otrokove pravice⁽²⁾, ki se med drugim zavzema za doseg visoke stopnje zaščite otrok v digitalnem prostoru, pri čemer pa naj bi se v celoti ohranila njihova pravica do dostopa do interneta zaradi spodbujanja njihovega socialnega in kulturnega razvoja,

— pomen programov za varnejši internet, s katerimi EU od leta 1999 usklajuje in podpira prizadevanja za večjo varnost otrok pri uporabi interneta, pa tudi ključno vlogo centrov za varnejši internet,

— Evropsko digitalno agendo⁽³⁾; ukrepi v njenem okviru so med drugim usmerjeni v okrepitev medijske pismenosti⁽⁴⁾, zlasti digitalne pismenosti⁽⁵⁾, in e-vključenosti ter v spodbujanje tehnološke inovativnosti in ustvarjanje delovnih mest, s čimer prispevajo k digitalnemu enotnemu trgu.

POUDARJA:

1. da njegovi sklepi o zaščiti otrok v digitalnem prostoru iz leta 2011⁽⁶⁾ ostajajo še naprej aktualni; v njih je države

članice, Komisijo in zadevno panogo pozval, naj z ustreznim ukrepanjem oblikujejo za otroke varno spletno okolje in sprejmejo ukrepe, potrebne za odpravo nezakonite vsebine, kot so slike, ki prikazujejo spolno zlorabo otrok;

2. da morajo države članice izvajati sprejeto Direktivo 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ⁽⁷⁾;

3. da sklepi Sveta iz leta 2011 in Direktiva 2011/93/EU obširno zajemajo ukrepe iz tretjega in četrtega stebra Evropske strategije za boljši internet za otroke in so zato pričujoči sklepi osredotočeni predvsem na vprašanja, ki se zastavljajo v kontekstu prvega in drugega stebra navedene evropske strategije;

4. da se pričujoči sklepi in sklepi iz leta 2011 dopolnjujejo in skupaj predstavljajo splošen odziv Sveta na evropsko strategijo, ki jo je predlagala Komisija.

JE SEZNANJEN:

1. s pobudo Komisije za oblikovanje koalicije za ustvarjanje otrokom prijaznejšega interneta (angl. *Coalition to make the Internet a better place for kids*) in z delovnim načrtom te koalicije, katerega cilj je doseči napredek in rezultate na petih področjih ukrepanja (orodja za poročanje, starosti primerne nastavitve zasebnosti, razvrščanje vsebin, starševski nadzor, odstranjevanje gradiva, ki prikazuje zlorabo otrok)⁽⁸⁾;

2. z uredbo o vzpostavitvi instrumenta za povezovanje Evrope⁽⁹⁾ in uredbo o vseevropskih telekomunikacijskih omrežjih⁽¹⁰⁾, ki ju predlaga Komisija in v katerih so predvidena finančna sredstva za infrastrukturo v sklopu storitev za varnejši internet na evropski in nacionalni ravni;

⁽¹⁾ COM(2012) 196 final – dok. 9486/12.

⁽²⁾ COM(2011) 60 final – dok. 7226/11.

⁽³⁾ Dok. 9981/10 REV 1 (COM(2010) 245 final/2).

⁽⁴⁾ Medijska pismenost je „dostop do medijev in zmožnost razumeti, kritično ocenjevati, ustvarjati in sporočati medijske vsebine“ (sklepi Sveta z dne 27. novembra 2009 o medijski pismenosti v digitalnem okolju – UL C 301, 11.12.2009, str. 12).

⁽⁵⁾ „(...) Digitalna pismenost zahteva temeljito razumevanje in poznavanje narave, vloge in priložnosti IST v vsakdanjem življenju (...) ter razumevanje možnosti ter potencialnih nevarnosti interneta in sporazumevanja s pomočjo elektronskih medijev (elektronske pošte, omrežnih orodij) (...). Potrebna znanja vključujejo: sposobnost iskanja, zbiranja in obdelave informacij ter njihovo uporabo na kritičen in sistematičen način (...). [Posameznik mora biti zmožen] tudi uporabljati IST za podporo kritičnemu razmišljanju, ustvarjalnosti in inovativnosti (...).“ (Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje (2006/962/ES), UL L 394, 30.12.2006, str. 10.)

⁽⁶⁾ UL C 372, 20.12.2010, str. 15.

⁽⁷⁾ UL L 335, 17.12.2011, str. 1, in popravek Direktive (UL L 18, 21.1.2012, str. 7).

⁽⁸⁾ Koalicija je pobuda pod vodstvom zadevne panoge, sestavljajo pa jo evropske in svetovne družbe, dejavne na področju informacijske in komunikacijske tehnologije in medijev (http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/docs/ceo_coalition/ceo_coalition_statement.pdf).

⁽⁹⁾ 16176/11.

⁽¹⁰⁾ 16006/11.

3. z uredbo o vzpostavitvi programa „Obzorje 2020“⁽¹⁾, ki jo predlaga Komisija in v kateri so predvidena finančna sredstva za raziskave, med drugim na področjih, ki zadevajo interakcijo med otroki in internetom, ter z uredbo o uvedbi programa „Erasmus za vse“⁽²⁾, ki jo prav tako predlaga Komisija in v kateri so predvidena sredstva, namenjena pobudam za digitalno in medijsko pismenost v sklopu izobraževanja;
4. s pozivom Komisije, naslovljenim na države članice, naj določijo nacionalnega digitalnega šampiona, ki si s svojim delom prizadeva za širjenje koristi vključujoče digitalne družbe⁽³⁾;
5. s prizadevanji Sveta Evrope v okviru strategije o upravljanju interneta (2012–2015) v zvezi z zaščito otrok in krepitevijo njihove vloge na spletu;
6. z izredno pozitivnimi dosežki in praksami obstoječih projektov na nacionalni ravni, ki podpirajo podobne cilje, kot je uvajanje kakovostnih spletnih vsebin za otroke ali zaščita mladoletnikov na primer z orodji za nadzor, ozaveščanje in povečanje sposobnosti.

POSEBEJ POUČENJE, DA:

1. je internet interaktiven in množičen medij, ki ponuja veliko možnosti za razvoj medijske pismenosti, zlasti digitalne pismenosti, ki koristi kritičnemu razmišljanju, analitičnim spretnostim, inovacijam in ustvarjalnosti. Pomembno je, da otroci razvijajo medijsko pismenost, zlasti digitalno pismenost, saj se bodo tako lahko varno prilagajali nenehno razvijajočim se novim tehnologijam, splošneje pa bodo sposobni tudi varno in ustvarjalno graditi svoj svet;
2. utegnejo biti dolgoročne posledice nezadostnega vlaganja v politike, ki vplivajo na otroke, za našo družbo zelo resne⁽⁴⁾, kar kaže, da se je treba posvetiti posebnim spletnim potrebam in ranljivostim otrok ter doseči, da bo internet pomenil priložnost za vse otroke v Evropi, ne glede na etnično, kulturno in socialno pripadnost, tudi za invalidne otroke in otroke s posebnimi potrebami, da bi tako zmanjšali sedanje digitalne vrzeli;
3. je pomembno usklajevati izvajanje dejavnosti, uvedenih na podlagi evropske strategije na nacionalni in evropski ravni,

pri čemer je treba spodbujati interakcijo med različnimi interesnimi skupinami, med katerimi so zlati otroci, vladni resorji, pristojne institucije, NVO in zadevna panoga. Primer okrepljenega sodelovanja na ravni Evropske unije je zagotavljanje kontinuiranega in temeljitejšega usklajevanja dela v okviru omrežja centrov za varnejši internet v državah članicah, ki jih financira EU;

4. je samoregulacija pomembna, saj je internet hitro spreminjajoče se okolje, ki potrebuje prožnost, če naj v celoti ohrani potencial za rast in prilagodljivost; vendar pa bo samoregulacija učinkovita le, če bosta njeno nadzorovanje in ocenjevanje neodvisna ter bo tesno povezana s pobudami za ozaveščanje in večanje sposobnosti uporabnikov.

PRIPOROČA UKREPANJE NA NASLEDNJIH PODROČJIH:

PODROČJE 1: Več kakovostne spletne vsebine za otroke

GLEDE NA TO, DA:

1. so otroci izpostavljeni internetu prek vse širše palete naprav in v vse ranejših letih, vendar na spletu ne najdejo dovolj kakovostne in svoji starosti primerne vsebine;
2. bi izraz „kakovostne spletne vsebine za otroke“ morali razumeti kot vsebine, ki tako ali drugače koristijo otrokom – na primer večajo njihovo znanje, spretnosti in kompetence, s posebnim poudarkom na ustvarjalnosti – in so zanje privlačne, uporabne, zanesljive in varne ter v katerih lahko, če je ustrezno, z lahkoto prepoznamo oglaševanje ali komercialna sporočila⁽⁵⁾;
3. razpoložljivost kakovostne spletne vsebine za otroke lahko pripomore k temu, da bodo otroci bolje uporabljali internet, in bistveno spodbudi razširjenost in dejavno uporabo širokopasovnega interneta v gospodinjstvih EU⁽⁶⁾ in obratno;
4. bi z okrepitevijo ozaveščenosti, prepričanosti in zaupanja potrošnikov (otrok, staršev in izobraževalnih delavcev) o varnosti uporabe vsebin prek različnih naprav in v različnih državah lahko omejili razdrobljenost digitalnega enotnega trga ob upoštevanju jezikovnih in kulturnih posebnosti posameznih držav članic;

⁽¹⁾ 17933/11.

⁽²⁾ 17188/11.

⁽³⁾ Več informacij: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/digital-champions>;

<https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/about-0>

⁽⁴⁾ Agenda EU za otroke pravice.

⁽⁵⁾ Na podlagi *Producing and providing online content for children and young people - An inventory*, http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/docs/competition/final_draft.pdf

⁽⁶⁾ Delovni dokument služb Komisije z dne 23. marca 2012 o izvajanju nacionalnih načrtov na področju širokopasovnega interneta (SWD(2012) 68 final), str. 17.

5. je za spodbujanje, ustvarjanje in širjenje kakovostnih spletnih vsebin potrebno dinamično in tesno sodelovanje med javnimi in zasebnimi ustvarjalci vsebin, strokovnjaki za varnost interneta za otroke (na primer NVO in centri za varnost spleta), ponudniki spletnih storitev in akterji pri izobraževanju otrok (na primer starši in učitelji), pa tudi otroki samimi.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, KOMISIJO IN ZADEVNO PANOGO, NAJ V OKVIRU SVOJIH PRISTOJNOSTI:

1. spodbujajo inovativnost z uporabo odprtokodne programske opreme in odprtih standardov za kakovostno in prosto dostopno spletno vsebino, ki jo ustvarjajo otroci ali jim je namenjena, in sicer tako, da podpirajo projekte in pobude, tudi oblikovanje interoperabilnih platform, ki omogočajo dostop do takšnih vsebin;
2. ovrednotijo kvantitativne in kvalitativne vidike spletne vsebine z uvajanjem razvrščanja po starostni primernosti in kategoriji vsebin (vključno z razvrščanjem na podlagi odziva uporabnikov in strokovnih recenzij), ki bo zanesljivo in primerljivo med državami in napravami, hkrati pa bo upoštevalo kulturne razlike med državami članicami;
3. preučijo možne načine odpravljanja jezikovnih ovir pri ustvarjanju kakovostnih spletnih vsebin, na primer prek izboljšane strojnega prevajanja, in s tem prispevajo k oblikovanju enotnega digitalnega trga.

PODROČJE 2: Izboljšanje ozaveščenosti in povečanje sposobnosti

GLEDE NA TO, DA:

- je treba – če naj otroci internet uporabljajo varno – z ene strani načeti vprašanje tehničnih orodij, ki omogočajo varno navigacijo po internetu, in z druge strani otrokom dati primerno znanje, spretnosti in kompetence, da bodo znali učinkovito in odgovorno ravnati v spletnem okolju,
- imajo izobraževalni sektor ter starši pomembno vlogo, ko otrokom pomagajo, da bi lahko internet uporabljali koristno in ustvarjalno ter prepoznali spletna tveganja in se spopadali z njimi. Vendar velja, da je treba podpirati in usposabljanje tudi učitelje in starše, da bodo šli v korak ne le s hitrimi in nepredvidljivimi spremembami v virtualnem življenju otrok, temveč tudi z nenehno spreminjajočimi se novimi tehnologijami.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

1. pospešijo izvajanje strategij za uvedbo poučevanja spletne varnosti in digitalne pismenosti v šolah, spodbujajo uporabo interneta pri vseh predmetih in pri tem podprejo ustrezno usposabljanje učiteljev;
2. okrepijo digitalno opismenjevanje staršev in otrok v okviru priložnostnega in neformalnega učenja, tudi v mladinskih organizacijah s pomočjo ustrezno usposobljenih mladinskih delavcev.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ:

3. dejavno podprejo sodelovanje otrok pri pripravi nacionalnih in vseevropskih kampanj ozaveščanja, zakonodaje ali drugih ukrepov in dejavnosti, ki vplivajo na spletno dejavnost otrok, na primer z nadaljnjo podporo nacionalnim mladinskim svetom, ki delujejo v okviru centrov za varnejši internet;
4. nadalje razvijajo medijsko pismenosti, zlasti digitalno pismenost, in podpirajo ozaveščanje na nacionalni in vseevropski ravni.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, KOMISIJO IN ZADEVNO PANOGO, NAJ V OKVIRU SVOJIH PRISTOJNOSTI:

5. pri izboljševanju ozaveščenosti in večanju sposobnosti uporabnikov, predvsem glede možnosti, ki jih ponuja internet, podprejo javno-zasebna partnerstva na nacionalni ravni in ravni EU, ki so odprta za starše in otroke ne glede na njihovo socialno, etnično in kulturno pripadnost, vključno z otroki iz socialno in ekonomsko prikrajšanih okolij ter otroki s posebnimi potrebami;
6. še naprej zagotavljajo prikaze in razlage spletnega obnašanja otrok in vpliva storitev in tehnologij na to, kako otroci uporabljajo internet;
7. izboljšajo orodja za starševski nadzor, do bodo učinkovita na vseh napravah in interoperativna ter na voljo v čim več jezikih, in oblikujejo strategije za seznanjanje staršev, da imajo na voljo orodja za starševski nadzor, pri tem pa naj upoštevajo pravico otrok do zasebnosti, obveščenosti in svobodnega izražanja;

8. uskladijo skupno minimalno standardizirano poročanje o kategorijah škodljivih vsebin in izvedbena merila za postopke poročanja, da bi postali primerljivi, pregledni in uporabni za različne države in naprave;
9. zagotovijo potrebno podporo za vzpostavitev, zagon in spremljanje učinkovitih mehanizmov poročanja o škodljivih vsebinah in odzivanja, okrepijo sodelovanje znotraj zadevne panoge ter z vladnimi agencijami, NVO in telefonskimi linijami za pomoč ter poskrbijo za uporabo mehanizmov ter ustreznih platform in naprav, potrebnih za mednarodno sodelovanje;
10. uporabijo in udejanijo obstoječe samoregulativne pobude o spletnem oglaševanju ter jih posodablajo glede na nove oblike oglaševanja.

POZIVA ZADEVNO PANOGO, NAJ:

11. zagotovi zasebnost s privzetimi nastavitvami ter razvije in uveljavi učinkovite metode obveščanja otrok in staršev o tem, kako imajo nastavljeno zasebnost na spletu;

12. dodatno razvije samoregulativne pobude o spletnem oglaševanju.

Da bi zagotovili učinkovito ukrepanje na podlagi teh sklepov, SVET EVROSPKE UNIJE poziva

1. koalicijo izvršnih direktorjev, naj Svetu predloži svoje končno poročilo, pričakovano januarja 2013;
2. Komisijo, naj pogosto zagotavlja povratne informacije in informacije o napredku pri ukrepih iz evropske strategije za boljši internet za otroke, zlasti kar zadeva postopke medsebojnih primerjalnih analiz in ocenjevanja, ki jih je treba izpeljati za ovrednotenje izvajanja te evropske strategije;
3. Komisijo in države članice, naj brez poseganja v pogajanja o prihodnjem finančnem okviru 2014–2020 primerno uporabijo sedanje in bodoče programe EU za financiranje, da bi dosegle cilje iz vseh štirih stebrov evropske strategije za boljši internet za otroke in iz teh sklepov.

Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se 27. novembra 2012 sestali v okviru Sveta, o participaciji in socialni vključenosti mladih s poudarkom na tistih s priseljskim ozadjem

(2012/C 393/05)

SVET IN PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC, KI SO SE SESTALI V OKVIRU SVETA –

OB OPOZARJANJU NA POLITIČNO OZADJE TEGA VPRAŠANJA, KOT JE NAVEDENO V PRILOGI, ZLASTI NA NASLEDNJE:

1. člen 2 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) govori o spoštovanju človekovega dostojanstva, svobodi, demokraciji, enakosti, pravni državi in spoštovanju človekovih pravic, vključno s pravicami pripadnikov manjšin, kot o temeljnih vrednotah Evropske unije. Te vrednote so skupne vsem državam članicam v družbi, ki jo označujejo pluralizem, nediskriminacija, strpnost, pravičnost, solidarnost ter enakost žensk in moških⁽¹⁾;
2. člen 165 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, naj se ukrepi Evropske unije usmerijo v spodbujanje participacije mladih v demokratičnem življenju v Evropi;
3. v Resoluciji o prenovljenem okviru za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018)⁽²⁾ je spodbujanje aktivnega državljanstva mladih in socialne vključenosti vseh mladih eden od splošnih ciljev, participacija in socialna vključenost pa dva od osmih področij ukrepanja. Resolucija določa, da sta med vodilnimi načeli, ki bi jih bilo treba upoštevati v vseh politikah in dejavnostih, povezanih z mladimi, priznavanje, da vsi mladi predstavljajo vir za družbo, in zagotavljanje spoštovanja pravice mladih do sodelovanja pri oblikovanju politik, ki jih zadevajo, in sicer s stalnim, strukturiranim dialogom z mladimi in mladinskimi organizacijami;
4. v strategiji Evropa 2020 so podane tri prednostne naloge, ki se medsebojno dopolnjujejo in temeljijo na pametni, trajnostni in vključujoči rasti. Kot del vodilne pobude, Evropske platforme za boj proti revščini in socialni izključenosti, strategija zlasti obravnava potrebo po zagotavljanju socialne in teritorialne kohezije, kjer so koristi od rasti in delovnih mest široko razširjene, ljudje, ki se soočajo z revščino in socialno izključenostjo, pa lahko živijo dostojanstveno in se v družbi dejavno udeležujejo. Področje mladine je v strategiji navedeno kot ključno področje; v okviru tega področja je pobuda Mladi in mobilnost namenjena izboljšanju uspešnosti izobraževalnih sistemov, tako formalnih kot neformalnih, ter lažjemu dostopu mladih do trga dela;

⁽¹⁾ Člen 2 Pogodbe o Evropski uniji.⁽²⁾ UL C 311, 19.12.2009, str. 1.

IN OB SEZNANITVI Z DEJSTVOM, DA:

5. so ti sklepi usmerjeni na vse mlade, s poudarkom na tistih s priseljskim ozadjem⁽³⁾;

OB UPOŠTEVANJU NASLEDNJEGA:

6. aktivna participacija mladih zajema vsa področja, ki zadevajo življenje mladih, pa tudi dejavno sodelovanje v demokratičnih procesih;
7. socialna vključenost mladih vključuje dostop do storitev, kot so zdravstvo, formalno izobraževanje ter neformalno in priložnostno izobraževanje, komunikacijske in informacijske tehnologije, kultura, stanovanja, socialno varstvo in zaposlovanje, ne glede na spol, rasno ali etnično ozadje, vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost;
8. rasna, etnična, kulturna in verska raznolikost je osrednja značilnost Evropske unije, pomemben vir te raznolikosti pa so mobilnost in migracije. Leta 2011 je v EU živel 20,5 milijona državljanov tretjih držav, ki se v kontekstu EU splošno označujejo kot priseljenci in predstavljajo približno 4 % celotnega prebivalstva EU, ter 12,8 milijona državljanov EU, ki so živeli v drugi državi članici (torej ne lastni), kar je 2,5 % prebivalstva EU-27⁽⁴⁾;
9. starost priseljencev se po državah članicah razlikuje. Več kot polovica jih je bila leta 2011 starih med 20 in 34 let⁽⁵⁾;

⁽³⁾ Za namene teh sklepov se bo izraz „mladi s priseljskim ozadjem“ uporabljal za opis mladih, ki so državljani tretjih držav in v EU zakonito prebivajo, ne glede na njihov kraj rojstva, ter mlade, ki so postali državljani države članice sprejema, njihovi starši pa so bili rojeni izven EU. Za namene teh sklepov se izraz „mobilni mladi državljani EU“ uporablja za opis tistih državljanov EU, ki prebivajo v državi EU, kjer niti oni niti njihovi starši niso bili rojeni, pri čemer izvršujejo svojo pravico do prostega gibanja ter bivanja v skladu s Pogodbo. Obstaja jasna razlika med pravnima okviroma, ki se uporabljata za državljane tretjih držav in državljane EU, ki izvršujejo svojo pravico do prostega gibanja. Opozoriti je treba, da se vsi ukrepi glede integracije uporabljajo za državljane tretjih držav, medtem ko se vključenost in dejavna participacija v lokalnih skupnostih uporabljata tako za mobilne mlade državljane EU kot za mlade s priseljskim ozadjem.⁽⁴⁾ Eurostat: Statistics in focus, št. 31/2012.⁽⁵⁾ Vir: Eurostat (migr_pop2ctz).

10. negativni učinki gospodarske in finančne krize na rast in zaposlovanje še zlasti vplivajo na mlade z manj možnostmi. Zlasti stopnja brezposelnosti mladih v Evropski uniji dosega zaskrbljujoče ravni, za mlajše od 25 let namreč znaša že več kot 20 % in se še povečuje. 21,1 % mladih med 18. in 24. letom starosti ogroža revščina;
11. dogodki v državah južnega Sredozemlja od konca leta 2010 so sprožili precejšnje selitve mladih migrantov z neposrednim učinkom na meje EU;
12. Evropski sklad za integracijo priseljencev iz držav nečlanic EU (EIF) je namenjen spodbujanju evropskega sodelovanja, da bi vsem zagotovili primerljive pravice, odgovornosti in možnosti ⁽¹⁾;

GLEDE NA NASLEDNJE:

13. formalno izobraževanje ter neformalno in priložnostno učenje so ključnega pomena za celostno integracijo in socialno kohezijo. Vsi mladi bi morali imeti enak dostop do izobraževanja, usposabljanja in trga dela. Mladi s priseljskim ozadjem si lahko z integracijo v izobraževalni sistem države sprejema nadgradijo znanje, spretnosti in kompetence, kar jim izjemno pomaga pri iskanju zaposlitve;
14. neformalno in priložnostno učenje podpirata formalno izobraževanje in lahko izboljšata družbeno in gospodarsko vključevanje mladih. V tej zvezi je pomembno delo mladinskih organizacij in mladinskih delavcev s strani mladih, z mladimi ali za mlade, zlasti tiste s priseljskim ozadjem;
15. številne dejavnosti neformalnega in priložnostnega učenja se spodbujajo prek programov financiranja EU. Nekateri programi, npr. programi za mladino, so prilagojeni potrebam mladih in dostopni vsem mladim, ne glede na njihovo različno stopnjo izobrazbe, ozadje in izbire;
16. vse več študij dokazuje, da se mlade ženske in moški s priseljskim ozadjem še vedno soočajo z veliko manj priložnostmi pri izobraževanju, na trgu dela ter pri prehodu iz izobraževanja v trg dela, in to kljub dejstvu, da se je velik del te skupine ljudi socializiral ali rodil v državi stalnega

prebivališča ⁽²⁾. Podatki tudi kažejo, da brezposelnost in socialna izključenost bolj prizadeneta mlade ženske s priseljskim ozadjem kot mlade moške;

17. uspešno vključevanje migrantov je bistveno za blaginjo, medsebojno razumevanje in sporazumevanje ne le posameznih migrantov in lokalne skupnosti, temveč celotne EU, saj prispeva h gospodarski rasti in kulturnemu bogastvu;
18. krepitev vloge in položaja mobilnih mladih državljanov EU ter mladih s priseljskim ozadjem, da bi izkoristili vse svoje možnosti za aktivno participacijo na lokalni, regionalni, nacionalni in evropski ravni, je bistven dejavnik za doseg večje socialne vključenosti ter za dobro, trajnostno in demokratično delovanje naših družb in njihov nadaljnji razvoj;

19. rasizem, ksenofobija in druge oblike nestrpnosti so še naprej razlog za veliko zaskrbljenost v EU, tudi kar zadeva mlade s priseljskim ozadjem. Vsak ukrep, namenjen mladim, tudi tistim s priseljskim ozadjem, mora spoštovati Listino EU o temeljnih pravicah, zlasti spodbujanje nediskriminacije, otrokovih pravic in varstva osebnih podatkov, ter ne sme voditi v stigmatizacijo nobene določene skupine;

20. s strategijami za socialno vključevanje bi morali olajšati participacijo mladih s priseljskim ozadjem v demokratičnem, gospodarskem, družbenem in kulturnem življenju –

OPREDELJUJEJO NASLEDNJE PREDNOSTNE NALOGE ZA VEČJO PARTICIPACIJO IN SOCIALNO VKLJUČENOST MLADIH S PRISELJSKIM OZADJEM:

Ključno je spodbujati polno participacijo in socialno vključenost vseh mladih, predvsem tistih s priseljskim ozadjem, zlasti z naslednjimi ukrepi:

21. vključevanje vseh mladih v zasnovano, izvajanje in ocenjevanje vseh politik, ki nanje vplivajo;
22. spodbujanje medkulturnega dialoga in razumevanja, zlasti z dejavnimi vključevanjem oseb iz različnih kulturnih okolij v družbo, s čimer se bojujemo proti diskriminaciji, rasizmu, ksenofobiji in drugim oblikam nestrpnosti;

⁽¹⁾ Odločba Sveta 2007/435/ES z dne 25. junija 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov (UL L 168, 28.6.2007, str. 18).

⁽²⁾ Študija agencije FRA o migrantih, manjšinah in zaposlovanju iz leta 2011.

23. zagotavljanje enakosti med mladimi ženskami in moškimi, zlasti z zagotavljanjem enakega dostopa do kakovostnega izobraževanja in usposabljanja ter omogočanje nemotenega prehoda s področja izobraževanja na trg dela;
 24. upoštevanje ključne vloge neformalnega in priložnostnega učenja ter priznavanja učnih rezultatov takega učenja;
 25. priznavanje vloge, ki jo imajo mladinske organizacije, vključno z migrantskimi mladinskimi organizacijami, in drugi deli civilne družbe pri podpiranju vključevanja mladih;
 26. dejavno vključevanje lokalnih, regionalnih in nacionalnih organov v izvajanje politike socialnega vključevanja ter izboljšanje njihovega sodelovanja pri vprašanjih, povezanih z migracijami, vključno s podporo participaciji in socialnemu vključevanju mladih;
 27. priznavanje pomena učenja uradnega jezika (uradnih jezikov) države sprejema ter drugih tujih jezikov;
- POZIVAJO DRŽAVE ČLANICE, NAJ V SKLADU S SVOJIMI PRISTOJNOSTMI IN OB SPOŠTOVANJU NAČELA SUBSIDIARNOSTI:
28. pri oblikovanju politike in zagotavljanju storitev upoštevajo specifične potrebe in težave, s katerimi se soočajo mladi s priseljskim ozadjem, ter zagotovijo enostavno dostopne storitve za mlade, ki so bili ali so v nevarnosti, da bodo žrtev diskriminacije, ksenofobije in rasizma; se zavedajo, da aktivno državljanstvo mladih [...] v enaki meri temelji na njihovih odgovornostih in zavezi k dejavni participaciji v družbi;
 29. spodbujajo delo z mladimi in mladinsko politiko, kar lahko izboljša aktivno participacijo, socialno vključevanje, solidarnost in medkulturni dialog med mladimi ter vodi v sprejemanje vse večje raznolikosti med vsemi mladimi; razvijejo naj inovativne načine za izvajanje dela z mladimi na krajih, kjer se mladi srečujejo;
 30. spodbujajo osebni razvoj in dobrobit vseh mladih, in sicer prek priložnosti za mladinsko delo, pri katerem lahko mladi uresničijo svoj potencial ter postanejo dejavni in vključeni člani družbe;
 31. podpirajo dejavno sodelovanje in participacijo mladih s priseljskim ozadjem v njihovih lokalnih skupnostih, zlasti kar zadeva priložnosti za neformalno in priložnostno učenje;
 32. izboljšajo dostopnost kulturnih in športnih storitev ter storitev za prosti čas, saj so pomembna orodja za socialno vključevanje mladih s priseljskim ozadjem ter mobilnih mladih državljanov EU;
 33. vzpostavijo sisteme izobraževanja in usposabljanja ter učiteljem zagotovijo potrebno usposabljanje in kompetence v odziv na specifične potrebe vsakega posameznega učenca, vključno z boljšo podporo pri učenju za mlade s priseljskim ozadjem;
 34. spodbujajo večjezičnost mobilnih mladih državljanov EU in mladih s priseljskim ozadjem ter podpirajo učenje uradnega jezika (uradnih jezikov) v državi, kjer živijo, kar jim omogoča, da pridobijo znanje ter polno sodelujejo pri izobraževalnih, kulturnih in družbenih dejavnostih;
 35. sodelujejo z mladinskimi delavci in mladinskimi organizacijami, vključno z migrantskimi mladinskimi organizacijami, pri zasnovi, spodbujanju in podpiranju dostopnih **dejavnosti** vzajemnega **učenja**, da bi negovali medsebojno spoštovanje, strpnost in medkulturno razumevanje;
 36. spodbujajo socialno vključenost v informacijsko družbo, npr. z izboljšanjem medijske pismenosti med mladimi s priseljskim ozadjem;
 37. podpirajo mobilne mlade državljane EU in mlade s priseljskim ozadjem pri prehodu iz izobraževanja ali usposabljanja v zaposlitev ter skladno z nacionalno zakonodajo in storitvami zagotavljajo enak dostop vsem mladim do jamstvenih shem za mlade;
 38. spodbujajo participacijo mobilnih mladih državljanov EU in mladih s priseljskim ozadjem v strukturah odločanja ter krepijo njihovo učinkovito participacijo ter prispevek k politikam in programom, ki jih zadevajo;
 39. podpirajo mreženje in spodbujajo strateška partnerstva med mladinskimi organizacijami, vključno z migrantskimi mladinskimi organizacijami, organi na lokalni, regionalni in nacionalni ravni ter zasebnim sektorjem za pripravo projektov in dogodkov, ki jih vodijo mladi in priznavajo raznolikost ter spodbujajo vključevanje;
- POZIVAJO DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ V SKLADU S SVOJIMI PRISTOJNOSTMI IN OB SPOŠTOVANJU NAČELA SUBSIDIARNOSTI:
40. vključujejo vse mlade v zasnovno, izvajanje in ocenjevanje vseh politik, ki nanje vplivajo;

41. preučijo položaj mladih žensk in moških s priseljskim ozadjem glede na spol ter vzpostavijo ukrepe za enake možnosti in enakost spolov;
42. prepoznajo pomembno vlogo, ki jo ima lokalna skupnost pri podpori mladih s priseljskim ozadjem pri tem, da razširijo svoje znanje, spretnosti in kompetence prek priložnosti za formalno izobraževanje ter neformalno in priložnostno učenje in razvoj;
43. čim bolj izkoristijo Evropsko leto državljanov 2013, da bi se usmerili na mobilnost in vsestransko participacijo mobilnih mladih državljanov EU v evropski družbi ter okrepili zavest o pravicah in odgovornostih mobilnih mladih državljanov EU ter mladih s priseljskim ozadjem za večjo kohezijo in boljše medsebojno razumevanje;
44. spodbujajo medsektorsko sodelovanje in sinergije raznih interesnih skupin, ki se ukvarjajo z vprašanji migracije, na nacionalni, regionalni in evropski ravni;
45. podprejo programe in dejavnosti, ki izboljšujejo dostop do zaposlovanja in večajo zaposljivost mobilnih mladih državljanov EU ter mladih s priseljskim ozadjem prek poklicnega svetovanja in seznanjanja z možnostmi za zaposlitev, izobraževanje in usposabljanje;
46. preučijo, kako bi se lahko storitve obveščanja in svetovanja mladim usmerile na mlade s priseljskim ozadjem, da bi jim zagotovili njim prilagojene in inovativne informacije ter svetovanje prek medosebnih in spletnih metod;
47. spodbujajo in podpirajo sodelovanje med mladinskimi organizacijami, vključno z migrantskimi mladinskimi organizacijami, ter mediji pri razširjanju nezaznamovane podobe mladih s priseljskim ozadjem, da bi tako povečali socialno vključenost;
48. pozdravijo sprejetje predlaganega priporočila Sveta o vrednotenju neformalnega in priložnostnega učenja ter priznajo vlogo mladinskih organizacij tudi kot ključnih ponudnikov neformalnega in priložnostnega učenja, ki je bistveno za mlade s priseljskim ozadjem;
49. si prizadevajo zagotoviti, da bo izvajanje naslednje generacije programov EU in drugih instrumentov, namenjenih mladim, dostopno in prilagojeno potrebam vseh mladih ter krepijo podporo in financiranje mladinskih dejavnosti na vseh ravneh, ki so usmerjene v socialno vključevanje in medkulturni dialog mladih iz držav članic in nečlanic EU;
- POZIVAJO KOMISIJO, NAJ V OKVIRU SVOJIH PRISTOJNOSTI:
50. spodbuja dobre prakse na področju socialne vključenosti mobilnih mladih državljanov EU ter mladih s priseljskim ozadjem na podlagi ustreznih študij, npr. poročila Skupnega raziskovalnega središča o politiki glede informacijskih in komunikacijskih tehnologij za mlade z manj priložnostmi ter študije o pomenu mladinskega dela, kar bo orisalo različne dejavnosti mladinskega dela ter njihov pomen za mlade v EU;
51. okrepi dopolnjevanje med ustreznimi politikami, zlasti povezavo med Strategijo EU za mlade in prednostno nalogo „vključujoča rast“ iz strategije Evropa 2020;
52. zberejo več dokazov in poglobijo znanje glede participacije in socialne vključenosti mladih s priseljskim ozadjem ter mobilnih mladih državljanov EU.

PRILOGA

Politično ozadje

1. Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 28. junija 2001 o spodbujanju pobud, podjetnosti in ustvarjalnosti mladih: od izključenosti do krepitve vloge ⁽¹⁾.
2. Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta z dne 22. maja 2008, o participaciji mladih z manj priložnostmi ⁽²⁾.
3. Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2009 o izobraževanju otrok iz migrantskih družin ⁽³⁾.
4. Resolucija Sveta z dne 27. novembra 2009 o prenovljenem okviru za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018) ⁽⁴⁾.
5. Sklepi Sveta z dne 18. novembra 2010 o vlogi športa kot sredstvu in vzpodbudi za dejavno socialno vključevanje ⁽⁵⁾.
6. Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o mladinskem delu ⁽⁶⁾.
7. Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o dejavnem vključevanju mladih: boj proti brezposelnosti in revščini ⁽⁷⁾.
8. Sklepi sveta o reševanju problema revščine otrok in spodbujanju njihove dobrobiti, sprejeti 17. junija 2011 ⁽⁸⁾.
9. Sklepi Sveta z dne 28. novembra 2011 o jezikovnih kompetencah za spodbujanje mobilnosti ⁽⁹⁾.
10. Sklepi Sveta o evropskem programu za vključevanje državljanov tretjih držav, ki jih je decembra 2011 sprejel Svet za pravosodje in notranje zadeve ⁽¹⁰⁾.
11. Sporočilo Komisije o evropskem programu za vključevanje državljanov tretjih držav ⁽¹¹⁾.
12. Evropa 2020 – evropska strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ UL C 196, 12.7.2001, str. 2.

⁽²⁾ UL C 141, 7.6.2008, str. 1.

⁽³⁾ UL C 301, 11.12.2009, str. 5.

⁽⁴⁾ UL C 311, 19.12.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 326, 3.12.2010, str. 5.

⁽⁶⁾ UL C 327, 4.12.2010, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 137, 27.5.2010, str. 1.

⁽⁸⁾ Dok. 11844/11.

⁽⁹⁾ UL C 372, 20.12.2011, str. 27.

⁽¹⁰⁾ Dok. 18296/11.

⁽¹¹⁾ COM(2011) 455 final.

⁽¹²⁾ COM(2010) 2020 final.

Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta dne 27. novembra 2012, o krepitvi na dokazih temelječe osnove za oblikovanje športne politike

(2012/C 393/06)

SVET EVROPSKE UNIJE IN PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC –

1. OB SKLICEVANJU NA:

1. mandat EU v skladu s členom 165 PDEU za razvoj evropske dimenzije v športu in spodbujanje vprašanj s področja športa v EU;
2. delovni načrt Evropske unije za šport za obdobje 2011–2014 ⁽¹⁾, sprejet 20. maja 2011, ki postavlja v ospredje prizadevanja za oblikovanje na dokazih temelječe športne politike na ravni EU in na podlagi katerega je bila ustanovljena skupina strokovnjakov za športno statistiko, ki je zadolžena, da priporoči, kako nadalje spodbujati zbiranje podatkov na področju športa, ki temeljijo na sedanjem delu;
3. belo knjigo o športu, ki jo je 7. julija 2007 ⁽²⁾ objavila Komisija, in sporočilo o razvoju evropske dimenzije v športu z dne 18. januarja 2011 ⁽³⁾, v katerih je poudarjeno, da je potrebna trdna na dokazih temelječa osnova, ki bi podprla oblikovanje športne politike, vključno s primerljivimi podatki za celo EU o družbenih in gospodarskih vidikih športa, in ki določata konkretne ukrepe za doseg tega cilja;
4. strukturirano sodelovanje na ravni EU med državami članicami na področju športne statistike, ki s podporo Komisije poteka od leta 2006 in je privedlo do razvoja skupne metodologije za merjenje gospodarskega pomena športa na podlagi dogovorjene opredelitve v EU (t. i. vilenske opredelitve športa), pa tudi do razvoja športnih satelitskih računov ⁽⁴⁾ v več državah članicah;
5. študiji za celo EU o prispevku športa h gospodarski rasti in zaposlovanju v EU ter morebitni prihodnji funkciji spremljanja športa v EU ⁽⁵⁾, ki ju je v letih 2010 in 2011 začela Komisija;

⁽¹⁾ UL C 162, 1.6.2011, str. 1.

⁽²⁾ Bela knjiga Evropske komisije o športu, COM(2007) 391 final.

⁽³⁾ Sporočilo Evropske komisije z naslovom Razvoj evropske dimenzije v športu, COM(2011) 12 final.

⁽⁴⁾ Sistem satelitskih računov (v tem dokumentu: športni satelitski račun) je opredeljen kot trden statistični okvir za merjenje ekonomskega pomena posameznega sektorja (v tem dokumentu: športni sektor) v gospodarstvu posamezne države.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/sport/preparatory_actions/studies-surveys-conferences-and-seminars_en.htm

6. prvo konferenco EU o športni statistiki, ki je bila 23. marca 2011 v Bruslju ter je potrdila pomen boljših in bolj primerljivih športnih podatkov ⁽⁶⁾;

2. OB UPOŠTEVANJU NASLEDNJEGA:

1. trenutna finančna in gospodarska kriza močno vpliva na javno porabo po vsej EU, zaradi česar številne države članice namenjajo sredstva za politike, ki pospešujejo rast in ustvarjajo nova delovna mesta;
2. čeprav so bile na različnih ravneh izvedene raziskave o vplivu športa na gospodarstvo, rezultati na splošno niso primerljivi med državami. Danes je vse več dokazov, da je prispevek športa k evropskemu gospodarstvu velik ter da znatno pospešuje rast in ustvarja nova delovna mesta ⁽⁷⁾, hkrati pa zagotavlja socialno kohezijo, blaginjo in razvoj socialnih spretnosti ⁽⁸⁾ ter tako pomembno prispeva k doseganju ciljev strategije Evropa 2020;
3. glede na nedavno študijo za celo EU delež športa znaša 1,76 % celotne bruto dodane vrednosti v EU ⁽⁹⁾. Ob upoštevanju multiplikacijskih učinkov je delež športa celo do 2,98 % celotne bruto dodane vrednosti v EU. Poleg tega se je izkazalo, da je rast v športnem sektorju delovno intenzivna, kar se odraža v višjem deležu športa v celotnem zaposlovanju EU (ki znaša do 2,12 %) v primerjavi z bruto dodano vrednostjo. Šport ima zaradi svoje

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/sport/news/eu-conference-on-sport-statistics_en.htm

⁽⁷⁾ Povzetek o prispevku športa h gospodarski rasti in zaposlovanju v EU: <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b1/eusf2012-executive-summary-study-costegaeiteu-august-2012.pdf>. Eden od specifičnih ciljev študije je bil razvoj metodološkega okvira, ki bi upošteval vpliv športa na gospodarstvo v EU. Pri ugotavljanju tega vpliva so se v okviru študije vse nacionalne ocene vključile v večregionalni sistem športnih satelitskih računov (pri čemer se razume, da vsaka država članica predstavlja regionalni subjekt EU-27) v skladu z vilensko opredelitvijo športa.

⁽⁸⁾ Socialne spretnosti in kompetence (skupinsko delo, disciplina, prevzemanje pobud, vztrajnost, organizacijske sposobnosti), pridobljene prek sodelovanja v športu ali njegove organizacije na množični ravni, imajo ključno vlogo pri pripravi posameznikov na trg dela, kjer so take spretnosti visoko cenjene.

⁽⁹⁾ Delež športa v evropski dodani vrednosti je primerljiv s skupnim deležem kmetijstva, gozdarstva in ribištva in je skoraj 2,5-krat večji od rudarstva ter predstavlja najmanj več kot petino dejavnosti finančnih storitev, vključno z zavarovalništvom in pokojninskimi skladi. Vsak šestdeseti evro, ustvarjen in zaslužen v EU, je povezan s športom. Študija o prispevku športa h gospodarski rasti in zaposlovanju v EU: <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b1/eusf2012-executive-summary-study-costegaeiteu-august-2012.pdf>.

- nesorazmerno visoke delovne intenzivnosti pomembno vlogo pri zagotavljanju zaposlovanja;
4. zbiranje različnih s športom povezanih podatkov in njihova uporaba pri oblikovanju politik lahko povečata kakovost športnih politik. Zato veljajo športni satelitski računi za koristen instrument za zbiranje dokazov pri oblikovanju športnih politik. V nekaterih državah članicah je bil z uvedbo športnega satelitskega računa na nacionalni ravni dosežen velik napredek pri merjenju gospodarskega pomena športa;
 5. sodelovanje za izboljšanje ravni znanja o športu v EU bi lahko najlažje izboljšali z medsektorskim sodelovanjem akademikov, športnega sektorja, športnih gibanj ter nacionalnih in evropskih javnih organov, vključno s statističnimi uradi;
 6. raziskave Eurobarometra so se izkazale za koristno orodje za večletno primerjavo trendov med državami članicami v zvezi z rezultati različnih športnih politik, vendar ne morejo nadomestiti zanesljivih statističnih podatkov, ki jih je Eurostat pridobil prek evropskega statističnega sistema;
 7. prvi niz rezultatov ⁽¹⁾ v zvezi s specifičnimi vidiki okrepljene na dokazih temelječe osnove za šport, ki ga je na podlagi svojega mandata razvila strokovna skupina za športno statistiko, zajema:
 - politična priporočila, ki temeljijo na študiji o prispevku športa h gospodarski rasti in zaposlovanju v EU, ter
 - priročnik za nacionalne statistične urade o tem, kako uvajati športne satelitske račune;
 8. pri razvoju na dokazih temelječe osnove za oblikovanje športne politike je treba upoštevati proračunske omejitve na nacionalni in evropski ravni, ki so posledica finančne in gospodarske krize –
3. POZIVAJO DRŽAVE ČLANICE, NAJ:
1. še naprej dosegajo napredek pri prostovoljnem razvoju športnih satelitskih računov, in sicer z opiranjem na razpoložljive metodološke instrumente, uporabo obstoječih struktur za sodelovanje na ravni EU in prizadevanjem za vključevanje ustreznih vladnih struktur, vključno z nacionalnimi statističnimi uradi;
2. spodbujajo in podpirajo pobude, katerih cilj je izboljševanje zbiranja in širjenja informacij in podatkov v zvezi s športom, vključno z obstoječimi nacionalnimi podatki, kot sredstva za krepitev na dokazih temelječih športnih politik;
4. POZIVAJO PREDSEDSTVO SVETA EVROPSKE UNIJE, DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ V OKVIRU SVOJIH PRISTOJNOSTI:
1. izboljšajo na dokazih temelječo osnovo v zvezi z družbenimi in gospodarskimi vidiki športa v EU in njenih državah članicah, na primer z vključitvijo teh tem v evropski statistični program za obdobje 2013–2017 in prihodnje letne statistične programe dela;
 2. skušajo izboljšati sodelovanje med ustreznimi institucionalnimi strukturami za šport in statistiko na ravni EU in v državah članicah, z namenom ozaveščanja o pomenu zanesljivih in primerljivih podatkov o športu;
 3. ob upoštevanju obstoječih dokazov spodbujajo širše razumevanje ključne vloge športa pri spodbujanju rasti, ustvarjanju delovnih mest in razvoju spretnosti ter socialni koheziji v okviru nacionalnega in regionalnega oblikovanja politik ter strategije Evropa 2020;
5. POZIVAJO EVROPSKO KOMISIJO, NAJ:
1. na podlagi preteklih spoznanj na tem področju preuči možnost za uporabo instrumentov EU za financiranje, ki so ali bodo na voljo, s čimer bi podprli nacionalna prizadevanja za razvoj športnih satelitskih računov;
 2. spodbuja krepitev na dokazih temelječe osnove za šport, zlasti s podporo nacionalnih prizadevanj za razvoj športnih satelitskih računov na podlagi preteklega dela na tem področju, in širjenje najboljših praks na ravni EU z namenom empiričnega merjenja prispevka športa h gospodarski rasti ter zaščiti in širitvi zaposlovanja v Evropi;
 - opredelitev, kateri podatki so ključni za oblikovanje športne politike v Evropi, kot je sodelovanje v športnih dejavnostih, nato pa tudi prizadevanje za zbiranje in širjenje športnih podatkov s teh področij iz celotne EU,
 - uvajanje in širjenje raziskav EU, kot je Eurobarometer, in študij v skladu s političnimi prednostnimi nalogami za šport, ki jih je opredelil Svet, ter vključevanje športa v obstoječe raziskave Eurostata.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents>

Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se 27. novembra 2012 sestali v okviru Sveta, o spodbujanju zdravju koristnih telesnih dejavnosti

(2012/C 393/07)

SVET EVROPSKE UNIJE IN PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC –

1. OB OPOZARJANJU NA POLITIČNO OZADJE TEGA VPRAŠANJA, KOT JE NAVEDENO V PRILOGI, IN ZLASTI NA NASLEDNJE:

1. delovni načrt Evropske unije za šport za obdobje od 2011 do 2014 ⁽¹⁾, sprejet 20. maja 2011, ki je zdravju koristne telesne dejavnosti opredelil kot prednostno temo sodelovanja na ravni EU na področju športa in na podlagi katerega je bila ustanovljena skupina strokovnjakov za šport, zdravje in udejstvovanje, pristojna za preučitev načinov spodbujanja zdravju koristnih telesnih dejavnosti in udejstvovanja v množičnih športih;
2. belo knjigo o športu z dne 7. julija 2007 ⁽²⁾, v kateri je Komisija poudarila pomen telesne dejavnosti in določila načrt, v skladu s katerim naj bi do konca leta 2008 predlagala smernice za telesno dejavnost, ter sporočilo o razvijanju evropske razsežnosti v športu z dne 18. januarja 2011 ⁽³⁾, v katerem je Komisija potrdila, da je šport temeljni del vsakega javnopolitičnega pristopa, katerega cilj je izboljšati telesno dejavnost, in pozvala k nadaljnjemu napredku pri oblikovanju nacionalnih smernic, vključno s pregledom in postopkom usklajevanja;

2. OB UPOŠTEVANJU:

1. smernic EU za telesno dejavnost, ki so jih pozdravili v sklepih predsedstva o neuradnem srečanju ministrov držav članic EU, pristojnih za šport, novembra 2008; v njih spodbujajo izvajanje medsektorskih politik za spodbujanje telesnih dejavnosti vsega prebivalstva, ne glede na družbeni razred, starost, spol, raso, etnično pripadnost in fizične zmogljivosti ⁽⁴⁾;

3. OB UPOŠTEVANJU NASLEDNJEGA:

1. Svetovna zdravstvena organizacija je nezadostno telesno dejavnost nedavno opredelila kot četrti glavni dejavnik tveganja za prezgodnjo umrljivost in obolenje na svetu ⁽⁵⁾;

2. ukvarjanje s telesno dejavnostjo je eden najučinkovitejših načinov za preprečevanje nenalezljivih bolezni in debelosti ⁽⁶⁾. Obstaja tudi vse več dokazov o pozitivnem sorazmerju med vadbo in duševnim zdravjem ter kognitivnimi procesi ⁽⁷⁾. Pomanjkanje telesne dejavnosti škoduje ne le zdravju ljudi, temveč tudi zdravstvenim sistemom ter gospodarstvu na splošno, saj telesna nedejavnost povzroča znatne neposredne in posredne gospodarske stroške ⁽⁸⁾. Telesna dejavnost je zaradi svojih koristi v zvezi s preventivo, zdravljenjem in rehabilitacijo koristna v vseh starostnih obdobjih ter posebej pomembna glede na starajoče se evropsko prebivalstvo in za ohranjanje visoke kakovosti življenja pri vseh starostih;

3. ker se ljudje vse bolj zavedajo pomena zdravju koristnih telesnih dejavnosti v vseh obdobjih življenja, se telesna dejavnost vse bolj spodbuja na različnih ravneh in prek različnih strategij, politik in programov. Nekatere države članice EU si vidno prizadevajo, da bi svojim državljanom omogočile več telesne dejavnosti in jih spodbudile k njej. Ozaveščanje za spodbujanje telesne dejavnosti v sodelovanju s športnim sektorjem je lahko koristno za nagovarjanje državljanov;

4. delež državljanov EU, ki dosegajo priporočljive ravni telesne dejavnosti, se v zadnjih letih na splošno ni povečal, v nekaterih državah raven telesne dejavnosti celo upada ⁽⁹⁾. EU in njene države članice so zaradi sedanjih visokih stopenj telesne nedejavnosti močno zaskrbljene, tako z zdravstvenega in socialnega kot z ekonomskega vidika;

5. v učinkovito spodbujanje telesne dejavnosti, ki bi zvišalo stopnje telesne dejavnosti, morajo biti vključeni različni sektorji, kot je določeno v odstavku 6, tudi športni, saj so športne dejavnosti in množični športi med glavnimi viri telesne dejavnosti;

⁽¹⁾ UL C 162, 1.6.2011, str. 1.

⁽²⁾ Dok. 11811/07 – COM(2007) 391 final.

⁽³⁾ Dok. 5597/11 – COM(2011) 12 final.

⁽⁴⁾ Smernice EU za telesno dejavnost: http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c1/eu-physical-activity-guidelines-2008_en.pdf. Sklepi francoskega predsedstva o športu in zdravju: http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b21/ue08pfue_conclusions_presidence_definitives_en.pdf.

⁽⁵⁾ Splošna priporočila glede telesne dejavnosti za zdravje, SZO, 2010.

⁽⁶⁾ http://www.who.int/healthinfo/global_burden_disease/global_health_risks/en/index.html

⁽⁷⁾ <http://www.health.gov/paguidelines/Report/pdf/CommitteeReport.pdf>.

⁽⁸⁾ SZO v Evropi (2007): *A European framework to promote physical activity for health* (Evropski okvir za spodbujanje telesne dejavnosti za zdravje).

⁽⁹⁾ Evropska komisija: posebne raziskave Eurobarometra 183-6 (december 2003), 246 (november 2006), 213 (november 2004) in 334 (marec 2010).

6. smernice EU za telesno dejavnost so dobra podlaga za podpiranje medsektorskih politik, katerih namen je spodbujati telesno dejavnost, zlasti na področju športa, zdravja, izobraževanja, okolja, urbanističnega načrtovanja in prevoza, saj državam članicam pomagajo pri oblikovanju nacionalnih strategij za zdravju koristne telesne dejavnosti;
7. nekatere države članice v svojih nacionalnih politikah in strategijah že izvajajo smernice ali določena načela, na katerih temeljijo. Pristopi držav članic pa se na splošno močno razlikujejo in izvajanje politik na področju zdravju koristnih telesnih dejavnosti, kot so predvidene v smernicah, bi lahko še izboljšali;
8. sklop priporočenih ukrepov v zvezi z določenimi vidiki učinkovitejšega spodbujanja zdravju koristnih telesnih dejavnosti je v skladu s svojim mandatom pripravila skupina strokovnjakov za šport, zdravje in udejstvovanje. Mednje spadajo ⁽¹⁾:
- prispevek k pobudi EU, s katero bi okrepili izvajanje smernic EU za telesno dejavnost v državah članicah prek sheme ohlapnega spremljanja,
 - smernice za okrepljeno sodelovanje med športnim sektorjem in sektorjem zdravstvenega varstva v državah članicah,
 - sklop načel glede prispevka telesne dejavnosti k aktivnemu staranju v EU in njenih državah članicah –
4. DRŽAVE ČLANICE EU POZIVAJO, NAJ:
1. si še naprej prizadevajo za napredek pri razvoju in izvajanju strategij in medsektorskih politik, katerih cilj je spodbujanje telesne dejavnosti ob upoštevanju smernic EU za telesno dejavnost ali načel, na katerih temeljijo;
 2. spodbujajo in podpirajo pobude na ustrezni ravni, katerih cilj je spodbujanje telesne dejavnosti znotraj športnega sektorja, kot so posebne smernice za izboljšanje ponudbe telesnih dejavnosti v lokalnih športnih klubih, posebni programi, ki jih uvedejo športne organizacije v okviru določenega športa ali so uvedeni v okviru množičnih športov, ali posebne ponudbe v fitnes centrih, ki bi se lahko uporabile v okviru športnih gibanj in sektorju telesne vadbe ter bi lahko olajšale sodelovanje z drugimi sektorji, zlasti na področjih izobraževanja in zdravja;
3. spodbujajo vključevanje telesne dejavnosti v podpiranje aktivnega staranja v okviru nacionalnih politik in shem financiranja za šport ter zato preučijo projekte, katerih cilj je spodbujanje zdravju koristnih telesnih dejavnosti med starejšimi, pri čemer naj upoštevajo različne ravni zmogljivosti;
4. po potrebi in v skladu z nacionalnim sistemom zdravstvenega varstva spodbujajo tesnejše sodelovanje med športnim sektorjem, sektorjem zdravstvenega varstva in drugimi sektorji ter pri tem upoštevajo najboljše prakse, ki so jih razvile nekatere države članice;
5. preučijo, kako bi lahko z ozaveščanjem in zagotavljanjem informacij na nacionalni in lokalni ravni spodbudili državljanke k aktivnejšemu načinu življenja.
5. PREDSEDSTVO SVETA EVROPSKE UNIJE, DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO POZIVAJO, NAJ V OKVIRU SVOJIH PRISTOJNOSTI:
1. v skladu s smernicami EU za telesno dejavnost okrepijo sodelovanje med tistimi področji politike, ki so pristojna za spodbujanje telesne dejavnosti, zlasti med področji športa, zdravja, izobraževanja, okolja, urbanističnega načrtovanja in prevoza;
 2. v zvezi z evropskim letom aktivnega staranja in solidarnosti med generacijami (2012) zagotovijo, da se načela za telesno dejavnost v podporo aktivnemu staranju, ki jih je razvila skupina strokovnjakov za šport, zdravje in udejstvovanje, po potrebi upoštevajo v nadaljnjem političnem ukrepanju po evropskem letu 2012 in v nacionalnih strategijah množičnih športov;
 3. izboljšajo zbirko dokazov za politike, namenjene spodbujanju zdravju koristnih telesnih dejavnosti in športnega udejstvovanja v EU in njenih državah članicah, na primer z vključitvijo telesne dejavnosti v evropski statistični program za obdobje 2013–2017.
6. EVROPSKO KOMISIJO POZIVAJO, NAJ:
1. glede na že opravljeno delo na tem področju, zlasti glede na smernice EU za telesno dejavnost, pripravi predlog priporočila Sveta o zdravju koristnih telesnih dejavnostih in preuči, ali bi bilo vanj smiselno vključiti okvir ohlapnega spremljanja za ocenjevanje napredka s pomočjo omejenega sklopa kazalnikov, ki bi čim bolj temeljil na obstoječih virih podatkov ter ki ga je opredelila skupina strokovnjakov za šport, zdravje in udejstvovanje;
 2. izdaja redne preglede o športu in telesni dejavnosti ter v prihodnjem raziskovalnem programu EU upošteva raziskave v zvezi z zdravju koristnimi telesnimi dejavnostmi;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/sport/news/20120803-eu-xg-shp-fin-rpt_en.htm.

3. spodbuja in podpira izmenjavo najboljših praks v EU v zvezi z zdravju koristnimi telesnimi dejavnostmi in športnim udejstvovanjem, med drugim s podpiranjem projektov in objavo njihovih rezultatov v okviru ustreznih shem in programov financiranja EU. Izmenjava najboljših praks bi se lahko nanašala na:
- izobraževanje, obveščanje in ozaveščanje javnosti na vseh ustreznih ravneh,
 - sodelovanje med ustreznimi političnimi sektorji in udeležbo zadevnih zainteresiranih strani pri izvajanju obstoječih smernic,
 - vlogo športnega gibanja, zlasti klubov, in organizacij za množične športe,
 - uspešne strategije, politike in programe, vključno z rezultati ocenjevanj,
- morebitne politične in zakonodajne ukrepe, s katerimi v posameznih državah članicah EU učinkovito rešujejo vprašanje telesne nedejavnosti;
4. preuči možnost uvedbe vsakoletnega evropskega tedna športa (ob upoštevanju zadevnih finančnih in organizacijskih vidikov) in kot načina spodbujanja telesne dejavnosti in športnega udejstvovanja na vseh ravneh, pri čemer naj upošteva podobne nacionalne pobude in sodeluje z zadevnimi športnimi organizacijami. Takšen teden naj bi temeljil na sedanjih kampanjah ozaveščanja, pri čemer bi upoštevali izkušnje, pridobljene med temi kampanjami, in jim dodali vrednost, ter izkoristil dosežke sorodnih projektov, financiranih prek pripravljalnega ukrepa na področju športa za leto 2009, in rezultate projektov, financiranih prek povezanega razpisa za oddajo predlogov v okviru pripravljalnega ukrepa na področju ozaveščanja v športu za leto 2012.
-

PRILOGA

- Sklepi Sveta z dne 1. in 2. decembra 2011 o odpravljanju razlik v zdravju v EU z usklajenimi ukrepi za spodbujanje zdravih življenjskih slogov ⁽¹⁾,
 - Bela knjiga Evropske komisije o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo ⁽²⁾,
 - Sklep št. 940/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2011 o evropskem letu aktivnega staranja in solidarnosti med generacijami (2012) ⁽³⁾, vključno z vlogo telesne dejavnosti v povezavi s tem.
-

⁽¹⁾ Dok. 16708/11.

⁽²⁾ Dok. 9838/07 – COM(2007) 279 final.

⁽³⁾ UL L 246, 23.9.2011, str. 5.

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

